

ת"פ 28493/07/22 - מדינת ישראל נגד קייסי מטטוב

בית משפט השלום ברמלה

תפ"ק 28493-07-22 מדינת ישראל נ' מטטוב
ת"פ 4781-06-22 מדינת ישראל נ' מטטוב
תיק חיצוני: 326897/2022

בפני	כבוד השופט, נשיא אביטל חן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	קייסי מטטוב

החלטה

כנגד הנאשמת ילידת 1982 הוגשו שני כתבי אישום המייחסים לה שלוש עבירות תקיפת עובד ציבור, שתי עבירות איומים, היזק לרכוש במזיד, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, תקיפת שוטר במילוי תפקידו, ושימוש בכח למנוע מעצר.

העבירות בוצעו כלפי עובדי ציבור בשני מועדים שונים, במאי וביוני 2022, וכללו איומים ואלימות פיזית חמורה. הרקע לביצוע העבירות הינו גידול כלבים על ידי הנאשמת, והידרשות הרשויות לפעולה מכח חוק הסדרת הפיקוח על כלבים.

ביום 20.7.22 הופנתה הנאשמת, בהסכמת הצדדים, לבדיקת התאמה להליך הקהילתי.

ביום 23.8.22 הוגש תסקיר התאמה לפיו הנאשמת הגיעה לפגישה אחת מתוך שתיים אליהן זומנה, הביעה עמדות אמביוולנטיות כלפי ההליך, שללה נזקקות טיפולית, והביעה ספק ביחס ליכולתה להירתם להליך טיפולי אינטנסיבי וממושך. בהתאם, קבע שירות מבחן כי הנאשמת אינה מתאימה להליך הקהילתי.

בתכוף לאחר מכן, הורה כב' הנשיא מזרחי על מתן הזדמנות נוספת לנאשמת, היא זומנה שוב לשירות מבחן, אך בחרה שלא להגיע מבלי שעדכנה אודות כך. בנסיבות העניין, שירות מבחן חזר על עמדתו לפיה אינה מתאימה להליך (תסקיר מיום 30.10.22).

כשבוע לאחר הגשת התסקיר, יצר סנגורה של הנאשמת קשר עם שירות מבחן, הסביר כי הנאשמת לא הגיעה לפגישה מאחר ולא היתה מודעת למועדה, וביקש זימון חוזר. ביום 13.11.22 הוגש תסקיר התאמה נוסף, במסגרתו חזר שירות

מבחן על התרשמותו מחוסר יציבות רגשית ותפקודית המעמיד בספק את יכולת הנאשמת להתחייב להליך, ויחד עם זה, לאור נכונות הנאשמת להתגייס לתכנית, והכרתה ברמת המחויבות והפניות הנדרשת בו, מצא שירות מבחן לאפשר לנאשמת הזדמנות טיפולית במסגרת ההליך הקהילתי. בשולי התסקיר צוין כי הובהרה לנאשמת חיוניות השתלבותה בקבוצה טיפולית, וזו נתנה הסכמתה לכך.

ביום 2.1.23 נקלטה הנאשמת בבית המשפט הקהילתי בהסכמת הצדדים.

לאורך ארבעת חודשי ההליך הראשונים התקבלו תסקירים המלמדים על שיתוף פעולה מצד הנאשמת, והגעה יחסית תקינה לפגישות בשירות מבחן (למעט שתי פגישות מהן נעדרה, ופגישה נוספת אליה איחרה באופן ניכר).

ביום 9.5.23 הוגש תסקיר עומק הסוקר את נסיבות חייה האישיות והמשפחתיות של הנאשמת, ומתווה את תכנית השיקום בעניינה. בקצירת האומר יסופר כי הנאשמת גדלה באווירה משפחתית מורכבת, הוריה התקשו לספק עבורה סביבה מכילה ותומכת, ולעתים היא נעדרה קורת גג. עם בגרותה קיימה הנאשמת מערכות יחסים זוגיות לא סדירות, ילדה שלושה ילדים, וגידלה אותם בגפה, בשל סירוב האבות לעמוד בקשר כלשהו עם הילדים. שלושת ילדיה הוצאו ממשמורתה בילדותם על רקע קשיים בתפקוד ההורי, ולאורך השנים משמרת הנאשמת קשר חיובי ומעקבי עם גורמי רווחה וטיפול, מודרכת פרטנית אחת למספר חודשים, אך לא הצליחה להיענות להצעות טיפוליות סדורות ומעמיקות שונות שהוצעו לה לאורך השנים, בשל קשיי התארגנות פניות.

בהתייחס לתכנית השיקום צוין בין היתר כי הנאשמת תופנה לקבוצה ייעודית לנשים עוברות חוק, כמענה טיפולי מהותי ומרכזי, ותישקל יחד עמה הפנייתה לגורמי בריאות הנפש, על מנת לסייע לה בוויסות דחפים, עיבוד אירועים משבריים והבניית יציבות רגשית ותפקודית. תסקיר העומק נחתם בהתרשמות קצינת המבחן לפיה הנאשמת בעלת מוטיבציה ראשונית לשינוי אורחות החיים, ורצון להתגייסות להליך שיקומי רב תחומי וארוך טווח.

בהתאם לאמור, פעל שירות מבחן לקידום השתלבות הנאשמת בקבוצת הנשים, והיא זומנה לראיון היכרות ומפגש ראשון ביום 21.5.23. אלא שהנאשמת הגיעה לראיון באיחור ניכר של כשעה וחצי, לא ניתן היה לקיימו, והיא זומנה לראיון נוסף, אך גם אליו לא הגיעה. לאור התנהלותה זו, החליטו מנחות הקבוצה שלא לאפשר את כניסתה של הנאשמת לקבוצה, ובשל כך, כמו גם בהעדר תכנית טיפול חלופית, ונכח קשיי ההתארגנות, הוויסות והנטייה להצפה רגשית, שזוהו אצל הנאשמת עוד בראשית ההליך, המליץ שירות מבחן ביום 5.6.23 על הפסקת השתלבותה בתכנית.

להשלמת התמונה יצוין כי הנאשמת לא התייצבה לדיון מעקבי, במהלכו אמורה היתה להידון בקשת ההוצאה, אך הגיעה לדיון הנדחה שנקבע בעניינה ביום 27.6.23, ביקשה להשאיר בהליך הקהילתי, טענה כי יש ביכולתה להתמיד בטיפול, ולצד זה הביעה ציפייה לסלחנות סביב איחוריה והיעדרותה, שנובעים לשיטתה מקשייה להתייצב בשעת בוקר מוקדמת ובבעיות חניכיים.

לאחר ששבתי ושקלתי את עניינה של הנאשמת, מאפייני אישיותה ונסיבות חייה, סבורני כי אכן יש ממש בחששות שירות

מבחן לפיהן הנאשמת חסרה את הכוחות הדרושים להליך טיפול אינטנסיבי וממושך, המחייב יציבות רגשית ותפקודית בסיסית. התרשמות זו מתיישבת היטב עם התנהלותה ועמדתה של הנאשמת עוד בשלב ההפניה לשירות מבחן, כמו גם מאי היענותה למענים הטיפוליים ביחס לילדיה, חרף אהבתה הרבה אליהם ורצונה העמוק להוות אם מיטיבה עבורם, וכמפורט בתסקיר העומק.

מנגד, לזכותה של הנאשמת יש להזכיר את הגעתה היציבה לדיונים המעקביים, התרשמות שירות מבחן ממידת מחויבותה של הנאשמת להליך משך ארבעת החודשים הראשונים, הפגנת הרצון להמשיך השתתפות בהליך הקהילתי, והשתלבותה בשוק העבודה לאחר שש שנים של העדר תעסוקה, כעולה מדבריה בדיון האחרון.

במכלול האמור, ומתוך הנחת מוצא לפיה הנאשמת מכירה בחיוניות השיקום לחייה ובמחירים הכבדים ששילמה עד כה בגין התנהלותה, ונכונה לעשות כל הנדרש על מנת לשקם חייה, מצאתי שלא לסגור בפניה את הדלת השיקומית שלב זה. הנאשמת תעמוד בתקופת ניסיון בת חודש ימים, במהלכה ינסה שירות מבחן לשלבה בקבוצת הנשים הייעודית, ויתקיים פיקוח שיפוטי הדוק בעניינה. בנוסף על האמור, ובשל הפער הניכר העולה מהצהרת כוונותיה של הנאשמת והתנהלותה למעשה - לאורך ההליך המשפטי כמו גם ביתר מישורי חייה - מתבקש שירות מבחן לקדם במידת האפשר אבחון בבריאות הנפש, שיאפשר קבלת תמונה בהירה יותר אודות צרכיה וקשיי יציבותה.

מובהר לנאשמת כי החלטה זו ניתנת לפנים משורת הדין, לאחר התלבטות, ומעתה עליה לעשות כל שניתן על מנת להוכיח רצינות כוונותיה והתמדתה בטיפול, שאלמלא כן- לא ניתן יהיה להמשיך ולאפשר השתתפות בהליך.

הסנגור יסביר לנאשמת את ההחלטה לעומקה.

קובע דיון המשך ליום 9.7.23 בשעה 10:00.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשפ"ג, 02 יולי 2023, בהעדר הצדדים.